

10 اکتبر روز جهانی علیه اعدام

صفحه ۲

© DW/M. Muno

انترناسیونال

حزب کمونیست کارگری ایران

ضمیمه شماره ۸۸۹ - ویژه نامه ۱۰ اکتبر

دوشنبه ۲۱ مهر ۱۳۹۹، ۱۲ اکتبر ۲۰۲۰

پای صحبت های مینا احدی بمناسبت دهم اکتبر روز جهانی علیه اعدام!

مقابله با اعدامها در ایران، راهکارها و سازمانیابی

حسن صالحی

صفحه ۳

نامه ای از پرتو به مینا احدی

صفحه ۴

آکسیونهای شنبه ۱۰ اکتبر روز جهانی علیه اعدام

صفحه ۴

در معرفی کمیته بین المللی علیه اعدام

صفحه ۵

۱۰ اکتبر روز جهانی علیه اعدام،

روز مبارزه علیه رژیم اعدام جمهوری اسلامی

صفحه ۶

گزارشات تصویری از تجمعات ۱۰ اکتبر روز جهانی علیه اعدام و اعتراض به احکام جنایتکارانه اعدام توسط جمهوری اسلامی روز شنبه ۱۰ اکتبر روز جهانی علیه اعدام

صفحات ۷، ۸، ۹

دیوارها مال ما هستند - شعارنویسی

صفحه ۱۰

خامنه ای رکورد دار بیشترین اعدام خبرنگاران در جهان

صفحه ۵

International Committee against Execution

اعتراض و مبارزه روبرو میشد و اعدام بقیه، با نوعی شکیبایی و تأیید همراه بود. با رفتن اسم و عکس افسانه و کبری به خانه ها، جامعه ایران شروع کرد به نقد و تفحص یک پدیده دیگر، این مردم عادی که بنا به دلایل مختلف، پایشان به زندان و سلول مرگ میرسد، چه کسانی هستند و بویژه این زنان که هستند و چرا پایشان به زندان باز میشود و چرا اکنون همین پاها، فاصله کمی تا پای چوبه دار دارند.

حکومت بر طبل اعدام می کوبید و میخواست دو قاتل را اعدام کند و واقعا هم افسانه متهم به قتل یک اطلاعاتی و مامور حکومت اسلامی بود و کبری متهم به قتل یک زن مسن و مادرشوهرش بود.

با کمپین نجات این دو زن، در عمل ما دو ذره بین دست ادامه در صفحه ۲

انترناسیونال: از روزی که سرگذشت افسانه نوروژی و کبری رحمانپور، به خانه های مردم رفت، جنبشی جدید در مقابله با اعدام در ایران و حتی بنوعی در کشورهای اسلام زده شروع شد. لطفا از کل روندی که این جنبش با فراز و نشیب ها و سختی هایی که بر سر راهش وجود داشت که تا به امروز رسید بگوئید و البته از نقش ویژه خودتان و کمیته ای هم که ایجاد کردید.

مینا احدی: ما در ایران، همواره با پدیده اعدام روبرو بودیم، چه در دوران پهلوی و چه در دوره حکومت اسلامی ایران. تنها تفاوت این بود که حکومت اسلامی ایران با اعدام زاده شد و بر چوبه دار تکیه کرد.

تا جایی که به افکار عمومی برمیگشت، اعدام فعالین سیاسی همواره با

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

پای صحبت های مینا احدی بمناسبت دهم اکتبر...

مردم دادیم و از همه دعوت کردیم، بیایید و از زیر این ذره بین نگاه کنید اینها که بودند و چرا به اینجا رسیدند.

افسانه مادر دو کودک و همسر مردی بود که از بد روزگار او دوست یک فرد اطلاعاتی وابسته به حکومت اسلامی بود. این فرد به همسر بیکار افسانه قول استخدام در جایی را داده بود و از خانواده او دعوت کرد به ویلای او بروند و چند روزی را در کیش با آنها باشند.

افسانه و همسر و دو فرزندش مهمان این فرد بودند. طراح چنین طرحی ریخته بود تا افسانه را مورد تعرض قرار دهد و بهمین دلیل همسر او را دوباره تهران فرستاد تا کاری انجام دهد و سراغ افسانه رفت. افسانه مخالفت و ممانعت کرد و سپس فرد متجاوز در فرصتی دیگر سراغ افسانه رفت و افسانه که از قبل از او وحشت داشت و یکبار او را پس زده بود با خود چاقویی حمل میکرد که در دومین بار که مورد تعرض قرار گرفت با چاقو از خود دفاع کرد و این قتل اتفاق افتاد.

طبعاً حکومت اسلامی ایران از مردان خدا و مردانی که در خدمت او و خدا بودند، با تمام وجود دفاع میکرد. همانند مورد ریحانه جباری که باز تجاوزکننده مرد خدا و حکومت اسلامی بود و با تسبیحی در دست و سجاده ای که همواره باز بود، به دختران جوان تعرض میکرد، این بار در مقابل خود ریحانه جباری را دید که از خود دفاع کرد و حکومت اسلامی برای زمینه سازی اعدام او گفت، یک مرد خدا بر سر سجاده به

طول چند سال مبارزه ما علیه اعدام با همه توان دید و چشید.

کمپین کبری رحمانپور نشان داد که وقتی از طبقات پایین جامعه باشی و پول نداشته باشی میتوانی اسیر دست زرگویان و ثروتمندان شوی. متجاوز به کبری این بار مرد خدا نبود یک تحصیل کرده آلمان و از خانواده ای بود که اسلام و مذهب در آن نقش جدی نداشت مگر در مواردی که لازم داشته باشند. به کلفت خانه مردی همسن پدر کبری تجاوز کرده بود و وقتی کبری جوان که قصد تحصیل و دکتر شدن داشت تا خانواده اش را نجات دهد اعتراض کرد و گفت شکایت میکند این مرد اسم او را در یک صفحه قران نوشت که مثلاً ازدواج میکند و سپس او را چنان تحقیر کردند که در یک روز سرد و سیاه پاییزی که مادر این مرد به کبری چند عدد پول کثیف داد و گفت از اینجا برو کبری از چاقوی آشپزخانه استفاده کرد و به او حمله کرد و این قتل عملاً اتفاق افتاد.

مادر مقابل جامعه ایستاده و گفتیم این عروس سیاه بخت که روزنامه ها در ایران او را نام نهادند که بود و چرا به اینجا رسید و در یک روزنامه یکنفر در ایران نوشت این میتوانست سرنوشت بسیاری از ما باشد و تنها علت فقر و نابرابری اجتماعی و زن ستیزی این حکومت است.

انترناسیونال: آیا می شود از تاثیر اجتماعی این کمپین ها سخن گفت و آنرا نشان داد؟

مینا احدی: این کمپین ها در ایران چهره مقاومت علیه اعدام را کاملاً عوض کرد. اکنون دیگر فقط فعالین سیاسی نبودند که مورد احترام و دفاع مردم بودند

مطرح است حتی در جنبش های علیه اعدام در کانادا و امریکا و پاکستان و عربستان سعودی.

اعدام را همواره بعنوان یک فاکتور دفاع جامعه از جنایت به افکار عمومی فروخته اند خود دولت جنایت میکند اینرا بعنوان مقابله با جنایت به افکار عمومی میفروشد. در ایران اعدام یک مکانیسم دفاع حکومت از خودش هست ، و سیستم قضایی این حکومت دستگاه آماده سازی قتل عمد دولتی بهر بهانه و بهر طریق است. اینها با شکنجه اقرار میگیرند دنبال گردن میگردند برای انداختن طناب به دور آن اگر جایی احساس خطر کنند و اکنون جامعه ایران نه فقط این ترفندها را می شناسد بلکه با آن مقابله میکند.

جنبش علیه اعدام در ایران با ترفندهای حکومت اسلامی مقابله میکند این حکومت دو نوع کشتن دارد، یکی اعدام و دیگری قصاص . قصاص را در مقابل قتل و کشتار در جامعه بکار میبرد و می گوید قصاص حق خانواده مقتول است و اعدام نیست. با این دو کاتگوری رژیم نکبت اسلامی بازی میکند و هر گاه مردم علیه یک حکم اعدام

اکنون جامعه از کبری و افسانه و شهلا و ریحانه و بسیاری دیگر دفاع میکرد و این یک پیشروی در جنبش علیه اعدام بود.

ما با کمیته علیه اعدام در سال ۲۰۰۴ گفتیم که باید کاری کرد که هر کس که اعدام میشود جامعه ببیند او کیست ، عکسش را باید پخش کرد با او باید مصاحبه کرد ، صدایش را باید پخش کرد و باید همه ببینند که این یک انسان است با همه مشخصات یک فرد انسانی.

ما گفتیم و اینرا عملی کردیم که نباید این اعدام شدگان به یک عدد تبدیل شوند متأسفانه البته در مواردی چنین است. میگویند در دوره روحانی هر سال حداقل ۸۰۰ نفر اعدام شده اند از این ۸۰۰ نفر تعداد کمی را می شناسیم و این یک فاجعه است باید در مورد تک تک اینها بدانیم و ببینیم که زندگی ها را اعدام میکنند، اینها باید هر چه زودتر پایین کشیده شوند.

جنبش علیه اعدام در ایران یک مشخصه جالب دارد، آنهم حک شدن یک جمله بر سر در آن هست اعدام قتل عمد دولتی است. این جمله از منصور حکمت است و اکنون در همه جا

مقابله با اعدامها در ایران، راهکارها و سازمانیابی

حسن صالحی

دهم اکتبر روز جهانی علیه اعدام در پیش است. سازمان عفو بین الملل و سازمان "همبستگی جهانی علیه مجازات اعدام" در سال ۲۰۰۲ روز دهم اکتبر (۱۸ مهر ماه) را روز جهانی مبارزه با مجازات اعدام اعلام کردند. هدف از اعلام یک روز بعنوان روز مبارزه علیه اعدام این است که همگان با برگزاری فعالیتهای متنوع اراده و عزم خود را برای لغو مجازات اعدام در همه کشورهای جهان به نمایش بگذارند.

جمهوری اسلامی ایران در کنار چهار کشور دنیا یعنی عربستان سعودی، چین، مصر و عراق بیشترین تعداد آمار اعدام در سطح جهان را دارد. از همین رو ما معتقدیم که مبارزه علیه جمهوری اسلامی و متوقف کردن اعدامها در ایران جبهه مهمی در مبارزه جهانی برای لغو این مجازات ضد انسانی است. در همین رابطه چندی پیش سه نهاد کمیته بین المللی علیه اعدام، کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی و کمپین برای آزادی کارگران زندانی با انتشار یک بیانیه خواستار افزایش فشار جهانی بر جمهوری اسلامی شدند. از نظر این سه نهاد اگر جمهوری اسلامی نمی پذیرد که به اعدام و کشتار بی گناهان در ایران پایان دهد، باید جامعه جهانی این رژیم جنایتکار را

بایکوت سیاسی کند. خوشبختانه امروز خواست تحریم سیاسی - دیپلماتیک جمهوری اسلامی در گوشه و کنار دنیا هر چه قوی تر شنیده می شود. ما به مرحله ای وارد شده ایم که زمینه برای قطع روابط سیاسی، دیپلماتیک، فرهنگی و ورزشی با جمهوری اسلامی در دنیا بیش از گذشته فراهم است. بدون مداخلات سیاسی دولتهای غربی و یا حمایت های سیاسی و نظامی دولتهای چین و روسیه، بطور قطع جمهوری اسلامی در مقابل اراده محکم مردم ایران برای سرنگونی این رژیم جنایتکار بمراتب ضعیف تر خواهد بود و دوام چندانی نخواهد یافت. بایکوت جهانی جمهوری اسلامی اگر عملی شود، فشار خرده کننده ای را بر این حکومت جنایتکار وارد خواهد کرد.

اعدامها در ایران هر روز جان شماری را می گیرد. از زندانیان سیاسی و یا به زعم جمهوری اسلامی زندانیان "امنیتی" و یا مجرمینی که به جرایم جنایی متفاوت متهم شده اند. یک سؤال مهم که در مقابل همه ما قرار دارد این است که برای توقف اعدامها در ایران چه می توان کرد؟ چگونه خود را علیه اعدام سازمان دهیم؟ در این نوشته من می پوشم که به این سوالات پاسخی بدهم.

رواج بیشتر گفتمان علیه اعدام

از نظر کمیته بین المللی علیه اعدام یک راه مقابله با اعدامها در ایران این است که گفتمان علیه اعدام هر چه بیشتر در جامعه رواج یابد. یعنی جامعه بطور علنی و آشکار به حکومت اعلام کند که مخالف اعدام و خواهان لغو این مجازات ضد انسانی است. یکی از نمونه های درخشان از مخالفت آشکار و علنی با اعدام سونامی توییتری با هشتگ #اعدام_نکنید در توییتر بدنبال صدور حکم اعدام علیه سه تن از معترضین آبان ۹۸ بود. از نظر ما این یک همه پرسی در باره اعدام بود و مردم در این همه پرسی به اعدام قاطعانه نه گفتند. جامعه رو به حکومت حرفش را بیان داشت. حکومت انتظار چنین واکنشی را نداشت و نهایتا این سه جوان معترض را اعدام نکرد و یا اعدام آنها را به تعویق انداخت. بنابراین استفاده از شبکه های اجتماعی برای ابراز مخالفت آشکار و صریح با اعدام یکی از ابزارهای موثر مبارزه علیه اعدام است.

یکی دیگر از راهای مخالفت با اعدام صدور بیانیه از سوی نهادها و شخصیتهای مردمی است. در همین دوره اخیر خوشبختانه تشکلهای گروههای کارگری، بازنشستگان و دانشجویان مثل انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه، سندیکای نقاشان البرز، تشکل مستقل دانشجویان پیشرو دانشگاه اصفهان، دانشجویان دانشگاه آزاد نجف آباد اصفهان، جمعی از دانشجویان و فعالین دانشگاه های هنر تهران، گروهی از فعالین کارگری سقز و گروهی خانواده ها و مردم همراه

از فعالین لغو کار کودکان، سندیکای کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه، سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، کانون صنفی معلمان اسلام شهر، کمیته هماهنگی کمک به ایجاد تشکل های کارگری، شورای بازنشستگان ایران، کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری، اتحاد بازنشستگان ایران و گروه اتحاد بازنشستگان، به دفعات علیه اعدامها و آدمکشی حکومت با شدیدترین لحن ممکن واکنش نشان دادند. شماری از این نهادها حتی به عفو بین الملل نامه نوشتند و درخواستهای فوری مردم تاکید کردند. این تشکلهای در نامه خود خواستار فشار بر جمهوری اسلامی برای دست برداشتن از کشتار، شکنجه و اعدام و برای به رسمیت شناختن حقوق پایه ای مردم ایران شده و با اعلام اینکه صدور بیانیه ها در محکومیت اعمال ضد حقوق بشری و برای به رسمیت شناخته شدن حقوق مردم ایران توسط حکومت کافی و چاره ساز نیست، بر اعمال محدودیت های سیاسی جدی و عملی علیه حکومت ایران در سطح جهانی تا زمان تن دادن به رعایت حقوق سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی مردم تاکید کردند. رؤس خواستهای اعلام شده در این نامه عبارتند از: اعلام آمار واقعی کشته شدگان، اعلام آمار واقعی بازداشت شدگان و روشن نمودن سرنوشت آنان، آزادی فوری و بی قید و شرط بازداشت شدگان آبان ۹۸ و همه زندانیان سیاسی و حق برگزاری مراسم گرامیداشت کشته شدگان در سالگرد به قتل رسیدنشان در آبان ۱۳۹۹ به هر طریق که خانواده ها و مردم همراه

خانواده ها بخواهند برگزار کنند.

صدور چنین بیانیه هایی یک خط کشی جدی علیه جمهوری اسلامی است که اگر به اعدام ها پایان ندهد با اعتراضات بمراتب بیشتری در جامعه روبرو خواهد شد. جمع آوری امضا در اعتراض به اعدام در موارد مختلف به شکل آنلاینی و یا دستی و فیزیکی یکی دیگر از راههای گسترش گفتمان علیه اعدام است.

در کمپین های اخیر علیه اعدام همچنین ما شاهد بودیم که شخصیتهای شناخته شده هنری، ورزشی و اجتماعی با درست کردن ویدئو کلیپ و یا اشکال دیگر، اعتراض خود را به اعدام ها در ایران نشان دادند. این اقدامات بی شک در اجتماعی شدن مبارزه علیه اعدام نقش بسزایی دارند و ضروری است که گسترش بیشتری یابد و همه کسانی که مخالف اعدام هستند به چنین کارهایی دست بزنند. یک راه دیگر ابراز مخالفت علنی علیه اعدام این است که بر در و دیوار شهر شعارهایی علیه اعدام بنویسیم. نوشته های شعارهایی نظیر اعدام نکنید، اعدام قتل عمد دولتی است، اعدام جنایت است، به اعدامها پایان دهید، اعدامها را فوراً متوقف کنید و ... به حکومت نشان می دهد که با صف متحدی از مخالفین اعدام روبرو است که از هر فرصت و امکانی برای بیان ادامه در صفحه ۱۲

نامه ای از پرتو به مینا احدی

در وب سایت روزنه، پنج شنبه ۲۶ شهریور، بیانیه‌ی کوتاهی از مینا احدی خواندم که او در اثر فرسودگی و خستگی روحی به ناچار باید چند ماهی به استراحت بپردازد. ضمن آرزوی بهبودی برای او مناسب دیدم جدا از وابستگی او به هر حزبی، به او یادآور شوم:

مینا احدی! تو سالهاست فعالانه در جهت مخالفت علیه اعدام کوشیده‌ای و برای اولین بار در بین سازمانهای سیاسی چپ و غیر چپ ایرانی فعالیت سازمان یافته‌ای را در جهت "حذف اعدام به طور کلی و به هر دلیلی" را آغاز کردی. سخنرانی‌ها، مصاحبه‌ها، تماس با خانواده‌های محکوم به اعدام، ایستادن در مقابل درب سفارتخانه‌ها، پارلمان‌ها، تحت فشار قرار دادن نهادهای سازمان ملل

به عقب نشینی کنی. در مواردی هم که موفق نشدی، توانستی با تلاش‌های همه جانبه و ایستادنها در میدانهای شهر بین مردم در حالی که عکس محکومین را به دست داشتی، با نشان دادن چهره‌ی آنها، به همه بگویی که این‌ها فقط شماره و تصویر نیستند افرادی هستند با وابستگی‌ها و تمام آمال و آرزوها و میل به زندگی مثل همه‌ی ما. ارزش کار تو در جلب افکار عمومی به مخالفت هرچه بیشتر با اعدام بوده است. موج این خیزش انسانی تا جایی رفت که اصلاح طلبها هم برای سوار شدن بر آن مدعی شدند که با اعدام نه "به طور کلی" بلکه با اعدام "در ملاء عام" مخالف هستند؛ یعنی چنانچه قتل در خفا و سالن‌ها و اتاق‌های در بسته صورت گیرد مسئله و مشکلی نیست. تو در این میدان هم وارد مبارزه شدی و به افشای شیرین عبادی‌ها و

اعوان و انصارش که فریاد برآورده بودند: "قاتلین را نباید حمایت کرد" پرداختی و به آنها نیز پاسخ بجا دادی. مینا احدی! ارتباطی که بین خانواده‌های محکومین و در بعضی موارد خود زندانی با تو برقرار شد عامل مهمی در تغییر نگاه جامعه به اهمیت حرمت حق زندگی شد. تلاش تو در جهت مخالفت با اعدام به عنوان قتل عمد دولتی شایسته‌ی

احترام است. فارغ از این که به هر دلیلی به این فعالیت ادامه بدهی یا نه، قطعاً تجربیات تو سکویی است برای فعالین علیه اعدام تا از جایگاه بلندتری ادامه دهند و این تلاش باشند.

باز هم برایت

آرزوی سلامتی دارم.

25 سپتامبر 2015

پرتو

از نشریه "روشنگر"

آکسیونهای شنبه ۱۰ اکتبر

روز جهانی علیه اعدام

در این تجمعات شرکت کنید

جمهوری اسلامی قاتل مردم است و نباید بعنوان دولت ایران برسمیت شناخته شود. مجازات اعدام و کلیه احکام اعدام باید لغو شود. کلیه زندانیان سیاسی و عقیدتی باید فوراً و بی قید و شرط آزاد شوند.

شنبه ۱۰ اکتبر به مناسبت روز جهانی علیه اعدام در خارج کشور فراخوانهایی برای تجمعات و آکسیونها اعلام شده است. در هر شهری که هستید در تجمعاتی که علیه اعدام برپا میشود شرکت کنید و یا خود مبتکر برپایی تجمعات اعتراضی علیه جمهوری

اسلامی شوید. از دولت‌ها و احزاب حاکم در کشوری که زندگی میکیند که این حکومت را به رسمیت نشناسند و آنرا بایکوت سیاسی کنند. بخواهید که با جمهوری اسلامی همان کاری را بکنند که با حکومت نژادپرست آفریقای جنوبی کردند.

لیست برنامه‌های اعلام شده:

نروژ، اسلو: پنجشنبه ۸ اکتبر از ساعت ۱۵ تا ۱۷
تجمع و میز اطلاع رسانی مقابل پارلمان
تلفن تماس: ۹۸۶۹۴۰۰۱
صابر رحیمی

فراخوان دهنده: کمیته بین‌المللی علیه اعدام سوئد، یوتیوری: شنبه ۱۰ اکتبر از ساعت ۱۴
تجمع: Drottninggatan

روبروی ایستگاه مرکزی قطار
تلفن تماس:

۰۷۳۷۱۷۸۸۱۹
عبدالله اسدی

فراخوان دهنده: کمیته بین‌المللی علیه اعدام سوئد: استکهلم: شنبه ۱۰ اکتبر از ساعت ۱۴

Sergelstorg
تلفن تماس:

۰۷۳۹۶۳۴۲۵۱
هرمزرها

فراخوان دهنده: کمیته بین‌المللی علیه اعدام آلمان، کلن: شنبه ۱۰ اکتبر تجمع از ساعت ۱۷ تا ۱۹

در مقابل در اصلی ایستگاه قطار کلن
تلفن تماس:

۰۱۷۶۷۱۲۳۱۹۱۰
احسان اکبرزاده

فراخوان دهنده: کمیته بین‌المللی علیه اعدام آلمان، رستوک: شنبه ۱۰ اکتبر تجمع از ساعت ۱۴ تا ۱۶
در محل Kr peliner Tor in Rostoc
تلفن تماس:

آلمان، ارفورت: شنبه ۱۰ اکتبر تجمع در محل «ویلی برانت پلاتز» از ساعت ۱۷ تا ۱۹

Willy-Brandt-Platz

تلفن تماس: ۰۱۷۶۴۲۹۰۱۸۱۸
شاهرخ نقدی

فراخوان دهنده: کمیته بین‌المللی علیه اعدام هلند، آمستردام: شنبه ۱۰ اکتبر ساعت ۱۴ تا ۱۶

تجمع و آکسیون در محل Musempiein,Amsterd

am
تلفن تماس: ۰۰۳۱۰۶۸۲۱۹۸۳۴۷

برگزار کنندگان: شورای برگزاری آکسیون‌های مشترک در هلند و کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی

تجمع و آکسیون در محل Musempiein,Amsterd

am
تلفن تماس: ۰۰۳۱۰۶۸۲۱۹۸۳۴۷

برگزار کنندگان: شورای برگزاری آکسیون‌های مشترک در هلند و کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی

تجمع و آکسیون در محل Musempiein,Amsterd

در معرفی کمیته بین المللی علیه اعدام

کمیته بین المللی علیه اعدام با هدف متوقف کردن اعدامها در ایران و حذف این مجازات ضد انسانی از قوانین کشوری در سال ۲۰۰۴ به همت مینا احدی تشکیل شد. این کمیته در طول مدت فعالیتش توانسته به یکی از سازمانهای معروف و معتبر در مقابله با اعدام تبدیل شود. در طول سالهای گذشته کمیته بین المللی علیه اعدام یاران و فعالین زیادی در ایران و نقاط مختلف دنیا داشته است و توانسته است کمپین های بزرگ جهانی در دفاع از جان محکومین اعدام در ایران سازماندهی کند. برخی از مهمترین این کمپین ها بدین قرار است: کمپین دفاع از چهار زن محکوم به اعدام افسانه نوروژی کبرا رحمانپور، شهلا

جاهد، فاطمه حقیقت پژوه، کمپین های دفاع از نازنین فاتحی و نوجوانان محکوم به اعدام، کمپین دفاع از احسان فتحیان و فرزاد کمانگر، کمپین بزرگ دفاع از ریحانه جباری، کمپین دفاع از زانیارو لقمان مرادی و رامین حسین پناهی، کمپین دفاع از سینا دهقان و سهیل عربی و بی خدایان و منتقدین به مذهب، کمپین دفاع از معترضین سالهای ۹۶، ۹۷ و ۹۸ در ایران و همچنین کمپین های دیگر برای دفاع از جان دهها نفر از فعالین سیاسی محکوم به اعدام. کمیته بین المللی علیه اعدام سعی میکند با ارتباط با داخل زندان و مصاحبه با محکومین به اعدام به آنها چهره بدهد و از نزدیک پرونده ها را پیگیری کرده و در دنیا

توجه و سمپاتی به این مبارزه مهم علیه اعدام جلب کند. کمیته علیه اعدام یک سازمان محبوب بوده و از سوی صدها محکوم به اعدام در زندانهای ایران و همچنین خانواده های آنها مورد اعتماد میباشد. این کمیته در سراسر جهان فعالین و چهره هایی دارد که با سازمان دادن میتینگ و اعتراض، با رساندن صدای محکومین به اعدام به گوش جهانیان و با انجام مصاحبه با رسانه ها تلاش میکنند توجه ها را به اعدام در ایران جلب کند. این کمیته با دولتها و نهادهای بین المللی از جمله اتحادیه اروپا و سازمان ملل ارتباط دارد و سعی میکند با تحت فشار گذاشتن این نهادها، آنها را وادار به اعتراض علیه اعدامها در ایران کند.

کمیته بین المللی علیه اعدام، اعدام را قتل عمد دولتی می داند و خواهان لغو فوری مجازات اعدام است. جمهوری اسلامی از همان آغاز از اعدام بعنوان یک حربه سیاسی برای مرعوب ساختن جامعه استفاده کرده است. ما خواهان این هستیم که

اعدامها در ایران فوراً متوقف شوند و همه احکام اعدام لغو گردند. ما معتقدیم اعمال هر گونه شکنجه و تعدی جسمی و روحی به محکومین به زندان باید اکیداً ممنوع باشد. در همانحال ما بر این باور داریم که راه مقابله با رشد بزهکاری در جامعه نه اعدام و جنایت بیشتر بلکه ساختن جامعه ایست که با برقراری رفاه و امکانات برابر شهروندان برای رشد و تعالی، زمینه های رشد بزهکاری را می خشکاند. کمیته بین المللی علیه اعدام یک جمع مسئولین دارد که بطور منظم جلساتی را برای هدایت فعالیت خود برگزار می کند. در حال حاضر هرگز رها مسئول این کمیته و مینا احدی و حسن صالحی سخنگویان کمیته بین المللی علیه اعدام هستند.*

کمیته بین المللی علیه اعدام را می توانید در شبکه اجتماعی اینترنت در این آدرسها دنبال کنید:

تلگرام :
<https://t.me/>

no_execution1

تونیترا:

[http://](http://twitter.com/ICAIE14)

[twitter.com/](http://twitter.com/ICAIE14)

ICAIE14

فیسبوک:

[https://](https://www.facebook.com/icaeir.com)

[www.facebook.](https://www.facebook.com/icaeir.com)

[/icaeir.com](https://www.facebook.com/icaeir.com)

اینستاگرام:

[https://](https://www.instagram.com/execution_no_blog)

[www.instagram](https://www.instagram.com/execution_no_blog)

.com/

[execution_no](https://www.instagram.com/execution_no_blog)

بلاگ:

[https://noto-](https://noto-execution.blogspot.com)

[.execution](https://noto-execution.blogspot.com)

[/blogspot.com](https://noto-execution.blogspot.com)

ایمیل:

[i.c.a.e.i.r@gmail](mailto:i.c.a.e.i.r@gmail.com)

[.com](mailto:i.c.a.e.i.r@gmail.com)

تلفن تماس

با کمیته:

ایمیل:

[i.c.a.e.i.r@gmail](mailto:i.c.a.e.i.r@gmail.com)

[.com](mailto:i.c.a.e.i.r@gmail.com)

تلفن تماس با کمیته:

0046737

896505

در پنجاه سال گذشته بیش از هر کشور دیگری خبرنگاران را اعدام کرده است.

گفت: در بیست سال گذشته، حداقل ۲۰ خبرنگار، شهروند خبرنگار و وبلاگ نویس در ایران به اعدام محکوم شده‌اند و بنا به آمار رسمی رژیم ایران

سازمان گزارشگران بدون مرز روز ۱۹ مهر به مناسبت روز جهانی علیه اعدام در مورد بیشترین اعدام خبرنگاران توسط رژیم ایران

خامنه ای رکورد دار بیشترین اعدام خبرنگاران در جهان

RSF @RSF_inter · 16h

At least 20 journalists, citizen-journalists and bloggers have been sentenced to death in #Iran in the past 20 years and, according to official figures, the Islamic Republic has executed more journalists than any other country in the past 50 years.

نه_به_اعدام

#NoToExecution

#notoexecution

۱۰ اکتبر روز جهانی علیه اعدام، روز مبارزه علیه رژیم اعدام جمهوری اسلامی

جمهوری اسلامی با اعدام زاده شد و تا کنون با اعدام به حیات پراز جنایت خود ادامه داده است. در روز جهانی علیه اعدام در مخالفت با این مجازات ضد انسانی نمی توان به جمهوری اسلامی که در گزارش اخیر عفو بین الملل به درست از آن بعنوان رژیم "ویرانگر انسانیت" یاد شده است، اعتراض نکرد.

هم اکنون شماری از شرکت کنندگان در جنبش های اعتراضی در ایران در زیر تیغ اعدام بسر می برند. شماری از منتقدین اسلام و مذهب با خطر اعدام روبرو هستند. فعالین سیاسی از مناطقی نظیر کردستان، بلوچستان و خوزستان که مردمانش همواره تحت ستم مضاعفی بوده اند با احکام اعدام مواجه هستند. و این سوای اعدامهایی است که هر روزه تحت عناوین مختلف و به دلیل جرایم گوناگون صورت می گیرد. از جمله "جرایمی" که در ایران حکمش مرگ است همچون گرا بودن، داشتن رابطه خارج از ازدواج برای زنان، رویگردانی از اسلام، انتقاد از دین و ... می باشد که در بسیاری از کشورهای پیشرفته دنیا این "جرایم" جزو حقوق پایه ای مردم به شمار می آیند.

جمهوری اسلامی با صدور احکام اعدام علیه معترضین سالهای ۹۶، ۹۷ و ۹۸ و سپس با اعدام کشتی گیر ۲۷ ساله، نوید افکاری، موجی از خشم و اعتراض را در داخل و در سراسر جهان علیه خود برانگیخت. هشتگ اعدام نکنید به یک ترند جهانی در توئیتر و شبکه های اجتماعی تبدیل شد. دهها بیانیه در داخل و خارج از سوی نهادهای مردمی و سازمان های و اتحادیه های کارگری و دانشجویی علیه اعدامها و بکارگیری اعدام علیه معترضین صادر شد. مجامع بین المللی و دولتها از شورای حقوق بشر سازمان ملل تا اتحادیه اروپا، جمهوری اسلامی را شدیداً محکوم کرده اند. نهاد های ورزشی جهان از تحریم ورزشی جمهوری اسلامی به خاطر اعدام نوید افکاری سخن می گویند. دهها گردهمایی اعتراضی در گوشه و کنار دنیا برای توقف اعدامها و کشتار بی گناهان در ایران و علیه جمهوری اسلامی برگزار شده است. سفرای جمهوری اسلامی برای ادای توضیحات در کشورهای فرانسه، آلمان و بریتانیا احضار شدند.

امروز دنیا به گفتمانی نزدیک میشود که ما سالها بر آن تاکید داشته ایم: بایکوت سیاسی جمهوری اسلامی و قطع روابط سیاسی، دیپلماتیک و فرهنگی با رژیم اسلامی ایران. جمهوری اسلامی رژیم اعدام و قاتل

اعدامهای بیشتر و اعدامهایی که در دستور کار خود دارد سمبل نیستی، مرگ و تباهی است. جمهوری اسلامی باید به زیر کشیده شود تا ما از اعدام و شکنجه و ترور خلاصی یابیم. همین را باید در گرامیداشت هجدهمین سالگرد روز جهانی علیه اعدام در همه جا فریاد زد و جهان را باید بیش از پیش به حمایت از مبارزات مردم ایران برای سرنگونی جمهوری اسلامی فراخواند.*

آزاد شوند. مجازات ضد انسانی اعدام باید از قوانین کشور حذف شود. کلیه زندانیان سیاسی باید بدون هیچ قید و شرط آزاد شوند. ما همه مردم را فرا می خوانیم که به مناسبت روز جهانی علیه اعدام با سازمان دادن گردهمایی های اعتراضی، با انتشار علنی ویدئو کلیپ هایی در مخالفت با اعدام، با شعار نویسی بر در و دیوار شهر، با حمایت از خانواده محکومین به اعدام، با صدور قطعنامه و بیانیه، با سازمان دادن تظاهرات در خارج کشور و همایش های متخلف اینترنتی، با آتش زدنهای سمبلیک طناب دار، با استفاده از شبکه های اجتماعی یکصدا مخالفت خود را با اعدام و رژیم اعدام در ایران ابراز دارند. امسال تلاش برای نجات زندگی در مقابل مرگ به مبارزه علیه یکی از سفاک ترین رژیم های دنیا گره خورده است که با

مردم ایران است و باید از مجامع بین المللی چه سیاسی و چه هنری و ورزشی و امثال آن اخراج شود. سفر مقامات جمهوری اسلامی به خارج کشور باید ممنوع شود. سران جمهوری اسلامی باید مجازات و محاکمه شوند. انزجار جهانی علیه جمهوری اسلامی باید به بایکوت و انزوای سیاسی کامل این رژیم جانی سوق داده شود. فشار جهانی علیه جمهوری اسلامی باید همچون توقف عملی سنگسار به لغو عملی اعدام در ایران بیانجامد. این موثرترین راه همراهی با مردم ایران برای مبارزه با این حکومت است.

روز جهانی علیه اعدام فرصتی است که صدایمان را علیه رژیم اعدام جمهوری اسلامی در ایران و جهان بلندتر کنیم. کلیه احکام اعدام علیه دستگیرشدگان اعتراضات ۹۶، ۹۷ و ۹۸ باید فوراً لغو و تمامی آنها از زندان

نه به اعدام، نه به رژیم اعدام در ایران!
کمیته بین المللی علیه اعدام
کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی کمپین برای آزادی کارگران زندانی (Free Them Now)
مهر ۲۸-۱۳۹۹
۷ سپتامبر ۲۰۲۰

سایت حزب کمونیست کارگری ایران

www.wpiran.org

گزارشات تصویری از تجمعات ۱۰ اکتبر روز جهانی علیه اعدام و اعتراض به احکام جنایتکارانه اعدام توسط جمهوری اسلامی

روز شنبه ۱۰ اکتبر روز جهانی علیه اعدام

به فراخوان کمیته بین المللی علیه اعدام امروز ۱۰ اکتبر به مناسبت روز جهانی علیه اعدام در ده شهر اروپا و

کانادا آکسیون هایی علیه اعدام و علیه حکومت اعدام جمهوری اسلامی برگزار شد. در این آکسیون ها

المللی بیرون انداخته شود، بایکوت سیاسی شود و به رسمیت شناخته نشود.

لیست تجمعات اعلام شده به مناسبت ۱۰ اکتبر روز جهانی علیه اعدام. آلمان: کلن، فرانکفورت، کاسل، روستوک و ارفورت، سوئد: یوتبری، استکهلم. نروژ، اسلو. هلند، آمستردام، کانادا،

سخنرانان علیه اعدام، به مثابه قتل عمد دولتی، و علیه جمهوری اسلامی که با اعدام و جنایت زاده شد و با همین سیاست ها خود را همچنان سر پا نگهداشته است، صحبت کردند و اعلام کردند که جمهوری اسلامی نماینده مردم ایران نیست. قاتل آنها است و باید از مجامع بین

تورنتو، آمریکا در سانتا مونیکا در لوس آنجلس.*

حزب کمونیست
کارگری ایران: به آکسیون
سراسری علیه جمهوری
اسلامی در روز جهانی
علیه اعدام تشکیلات
خارج کشور

سوئد - استکهلم

سوئد - استکهلم

ادامه در صفحه ۸

هلند - آمستردام

کانادا - تورنتو

از صفحه ۷

نروژ - اسلو

سوئد - گوتنبرگ

آلمان - روستوک

ادامه در صفحه ۹

از صفحه ۸

آلمان - کلن

آلمان - فرانکفورت

آلمان - ارفورت

آلمان - کاسل

دیوارها مال ما هستند

بهم بریزیم. بگذار از هر کوچه و خیابانی عبور میکنند نفرت مردم را ببینند، دشمنان دهها میلیونی شان را ببینند، ببینند که هیچ جای ندارند. ببینند دشمنانشان همه جا هستند. ببینند روی دیوارها خبری از خرافه و زن ستیزی نیست. تبلیغ اسلام و احکام عقب مانده نیست. آدمکشی نیست. مفتخوری نیست. بلکه دنیای انسانی همه جا موج میزند. همبستگی انسانی، اتحاد و یکپارچگی، و خواست های انسانی، همه جا میدرخشد.

بگذار تک تک شان احساس کنند که در محاصره اند. همه جا را از شعار پر کنیم. کافی است در هر محله ای تیم های دو سه نفره شعارنویسی سازمان دهیم و دست به کار شویم.

اگر اوباش حاکم صدا و سیمای منفور و کیهان منفور و منبرهای منفور را دارند ما هم دیوارها را داریم. صدها هزار دیوار و میلیون ها متر دیوار در سراسر کشور مال ما است. همه جا را پر کنیم. دیوارها ابزار قدرتمندی برای ما هستند. بخوبی و سازمان یافته از آنها استفاده کنیم و اعصاب حکومتیان را خرد کنیم. روحیه شان را بیشتر

۱۵/۱۲

اعدام نه!

اعدام قتل عمد دولتی است

۱۰ اکتبر برابر با ۸ مهر، روز جهانی علیه اعدام است. مجازات اعدام، جنایتی شنیع، غیر انسانی و بی رحمانه است که در هیچ کجای دنیا نظیر جمهوری اسلامی، چنین گسترده و وحشیانه علیه مردم به کار گرفته نمیشود.

در ۱۰ اکتبر علیه مجازات اعدام در ایران و همه جای دنیا دست به اعتراض بزنیم و خواهان لغو فوری احکام اعدام در ایران و آزادی بی قید و شرط همه زندانیان سیاسی شویم!

زنده باد مبارزه جهانی برای لغو مجازات اعدام

نابود باد جمهوری اسلامی!

پای صحبت های مینا احدی بمناسبت...

بخیابان میروند مثل مورد حکم اعدام نوید افکاری و یا شهلا جاهد ، میگوید یک نفر را کشته و این اعدام نیست بلکه قصاص است و در این مورد پای خانواده مقتول به این بازی خطرناک باز میشود. در موارد زیادی قبلا مردم کم کم به این قناعت رسیدند که سراغ خانواده های مقتولین بروند و در مقابل حکومت اعدام جنبش بخشش شکل گرفت. اکنون دیگر این حربه را نیز مردم از دست حکومت گرفته اند و بسیاری از اعدام نجات یافتند چرا که مردم در مقابل در خانواده های مقتولین جمع میشوند و اگر کسی نبخشد بعدا در آن جامعه سرش پایین است و اینرا بسیاری که نبخشیدند دیدند.

ما در ایران با یک جنبش بزرگ علیه اعدام روبرو هستیم. در خارج کشور اساسا به همت کمیته علیه اعدام و حزب کمونسیت کارگری ایران ، بسیاری از خیابانها در کشورهای مختلف، شاهد و ناظر اعتراضات و تظاهراتهای هفتگی علیه اعدام بوده وهستند این یک امر هرکولی است که تداوم یافتن آن نگاههای زیادی را در دنیا بخود جلب کرده است. معلوم است که همه احزاب و

سازمانهای سیاسی ایرانی از چپ تا راست علیه اعدام هستند، چرا که بدلیل وجود جنبش علیه اعدام کسی که در سیاست ایران مطرح است، جرات نمیکند از اعدام دفاع کند. اما جریانی که همواره در طول چند دهه اخیر در خیابان بوده حزب کمونسیت کارگری بوده و اینرا باید با صدای بلند گفت.

انترناسیونال: شما در دوره هایی از سختی کار در جامعه جهانی و سیاستمداران اروپایی گله مند و حتی عصبانی بودید که نمی خواهند اوضاع ایران را بپذیرند چگونه این اوضاع تغییر کرد؟

مینا احدی: ما مبتکر یک نوع مبارزه با اعدام بوده ایم. با تصویر کار کنید با زندانی تماس بگیرید و صدایش را در دنیا پخش کنید. این کاری بود که ما شروع کردیم. اگر چه بسیاری همان زمان میگفتند این امکان پذیر نیست و شایعه پراکنی میکردند که مینا احدی راست نمیگوید ولی وقتی صدای تلفن کردن شهلا جاهد بمن و یا این اواخر ویدیوی صحبت و مصاحبه اسکایی من با زانیار را دیدند قبول کردند که چنین است و اکنون نکته مهم حرف من

اینست اگر دیدن قیافه یک محکوم به اعدام و حرف زدن با او مرا منقلب میکند پس همه مردم را منقلب میکند و کمک میکند به شکل گرفتن جنبشی با جان و دل که از این محکومین دفاع میکنند و ما اینرا در دنیا راه انداختیم. من مدعی هستم که این نوع تماس و ارتباط با محکوم به اعدام و این به حرکت در آوردن قلب و احساسات میلیونی مردم در دنیا را ما آغاز کردیم و با کمپین هایی موفق به پیش بردیم بنحوی که وقتی ریحانه اعدام شد تلویزیون سراسری آلمان و بسیاری از رسانه ها در آن مورد حرف زدند و کمپین نجات سکینه محمدی آشتیانی نفس را در سینه دنیا حبس کرد و این کاری بود هرکولی که راحت پیش نمیرفت.

ما در دنیایی کار و فعالیت میکردیم که به نوعی با آرامش و صبر این جنایات را نگاه میکرد و یک عینک مالتی کالتراالیستی به چشمها داشت. میگفتند ایران کشور اسلامی است مینوشتنند مردم آنجا فرهنگ دیگری دارند، میگفتند اینها حکومت اسلامی را خودشان انتخاب کرده اند و مینوشتنند اینها اگر کتک بخورند ناراحت نمیشوند چون پیغمبرشان گفته زن را کتک بزنی و اگر سنگسار شوند هم زیاد مهم نیست چون فرهنگشان با ما متفاوت است.

من یکی در این دنیا شروع کردم به شنا کردن خلاف جریان. و کشاندن مردم به پای کمپین هایی که در مورد آن مردم و آن فرهنگ و آن کشور بود ساده نبود.

ما توانستیم با رجوع به بخش مثبت ذهن و افکار و احساسات و عقاید این مردم آنها را بطرف خود بکشانیم و

سیاست رسمی دولتهای آنها را عملا خنثی کنیم. و این یک موفقیت بزرگ در دنیای پست مدرنیستی امروز بود.

انترناسیونال: از پیشروی های این جنبش در داخل و خارج ایران هم حرف زدید و مثال آوردید، از مشکلات در خارج کشور گفتید آیا مشکل یا مشکلات جدی ای هم بر سر فعالیت هایتان در داخل ایران داشته اید که اینجا نام ببرید؟

مینا احدی: بله البته، ما در دنیا و ایران مشکلات دیگری هم داشتیم یک مشکل ما جنبش ملی اسلامی و دوم خردادیهها بودند. کسانی که تا حکومت اعدام بر سر پا هست میتوانند ژست اصلاحات در این لجنزار را بگیرند و از قبل آن بچاپند و بخورند. پس یک دشمن این نوع فعالیتها و بویژه اگر دستاوردی داشتیم و موفقیتی کسب میکردیم همین ایل و تبار اصلاحات بودند، از شیرین عبادی گرفته که در کمپین سکینه گفت این کمپین توجه را از بقیه کم میکند که منظور خودشان بود، تا کسانی که در ایران در کنار حکومت اسلامی تبلیغ میکردند که مینا احدی سو استفاده سیاسی میکند و برای حزبش حرمت میخورد.... میگفتند وقتی ریحانه اعدام شد احدی خوشحال شد چون تئوری او که حکومت ضد انسان است تأیید شد و میگفتند به اینها اطمینان نکنید از فرزندان محکوم به اعدام شما سو استفاده سیاسی میکنند....

من در طول کمپین هایی که پیش میبردیم باید به ضد حمله های اینها هم پاسخ میدادم از فلان هنرمند سلبریتی که علیه ما حرف میزد تا شارمین میمندی که بعد از اعدام ریحانه گفت اینها خوشحال شدند، تا احمدی

نژاد که مورد سکینه آشتیانی را ساخته فکر یک نفر آلمانی نشین اعلام کرد، تا خاتمی که در کمپین نجات مریم ایوبی از دفترش بمن زنگ زدند و تهدیدم کردند، تا روحانی و همه این اراذل و اوباش جنایتکار....

آنچه که به ما نیرو میداد مبارزه مردم در ایران و مبارزه قهرمانانه خانواده ها بود. برای من جای افتخار فراوان بود که خانواده ها در جریان حمله ما را می سنجیدند و به ما اعتماد میکردند و سپس چه جای افتخار بزرگی که مادران و پدران عزیزی که بعد از اعدام فرزندانشان به صفوف ما پیوسته و علیه اعدام مبارزه جانانه میکنند...

در آخر مایلیم از این فرصت استفاده کرده و پیامی برای مردم و ایرانیان آزاده داشته باشم!

جنبش علیه اعدام در ایران یک دستاورد مبارزه ما هست. ساده به دست نیامده است. با رنج و درد و با خون دل و با مبارزات شبانه روزی هزاران و هزاران نفر. من اجازه نمیخواهم درود بفرستم به شما مردم آزاده به مادران و پدران و خواننده های اعدام شدگان و به فعالین سیاسی که همواره علیه اعدام در خیابان بوده اند و به رفقای خودم در حزب کمونسیت کارگری و در کمیته علیه اعدام. ما به حکومت اسلامی نشان دادیم که طوفان درو خواهد کرد و اکنون وقت آن رسیده است که کاری بکنیم دیگر جرات نکند اعدام کند. این مهم امکان پذیر است اگر دولتها را در همه جا تحت فشار بگذاریم و بگوییم مادام که این رژیم اعدام میکند او را بایکوت سیاسی کنید و مقامات این حکومت را به دنیا راه ندهید و سفارت خانه هایش را ببندید.*

از صفحه ۳

مقابله با اعدامها در ایران، راهکارها...

مخالفت خود با اعدام استفاده می کنند.

اعتصاب و اعتراض علیه اعدام

در سالیان گذشته ما اشکال مختلفی از حرکات اعتراضی علیه اعدام را تجربه کرده ایم. از برگزاری تجمع اعتراضی علیه اعدام در مقابل زندانها و یا مراکز قضایی و دولتی تا اعتصاب علیه اعدام. اگر چه ابراز مخالفت علنی علیه اعدام خود نوعی اعتراض و عمل است ولی ما نباید و نمی توانیم در همین سطح باقی بمانیم. اگر می خواهیم که جلوی اعدامها در ایران را بگیریم لازم است که صدها اعتراض کوچک و بزرگ علیه اعدام سازمان دهیم تا اراده ما به کرسی نشاندن شود.

کمیته بین المللی علیه اعدام از گفتمان اعتصاب در شکل شهری و محلی و یا سراسری و عمومی علیه اعدام حمایت می کند و خود برای تدارک و سازماندهی آن تلاش می کند. تجربه دست بردن به سلاح اعتصاب عمومی در شهرهای مختلف کردستان افتاده است. مردم در شهرهای مختلف کردستان در اعتراض به صدور احکام اعدام علیه مبارزین به فراخوان احزاب اپوزیسیون، بازار و به درجه ای مراکز کار را تعطیل کرده اند. گرد آوری نیرو در شکل یک اعتصاب به این معناست که ما چه در مراکز آموزشی و محیط کار باشیم و چه در بازار و یا هر نوع فعالیت اقتصادی دیگر حاضر نیستیم که اعدام و آدمکشی را بپذیریم. اعتصاب اهرم مهمی علیه اعدام است که هزینه سنگینی را به جمهوری اسلامی تحمیل خواهد کرد و موجب عقب نشینی سریع تر رژیم خواهد شد.

این موضوعی است که رهبران و فعالین این اعتراضات می توانند بسته به مولفه های مختلف خود در باره اش تصمیم بگیرند. آنچه که مسلم است مبارزه بر سر تحقق هر حق و مطالبه ای در ایران با مبارزه با دستگاه سرکوب و آدمکشی جمهوری اسلامی بطور ناگزیری عجین است. پیشرفت این مبارزات در گروه آن است که به اتفاق هم سلاح سرکوب و اعدام را بی اثر کنیم.

سازمانیابی

در این مورد شاید کمتر سخن گفته شده است. جای هیچ شکی نیست که هر اعتراضی علیه اعدام به درجه ای از سازمانیابی نیاز دارد. همیشه عده ای هستند که فکرها را روی هم می ریزند و به تصمیم واحدی می رسند و تقسیم کاری می کنند و ایده شان را عملی می سازند. طبعاً در مبارزه علیه اعدام نیز چنین است. لازم است فعالین علیه اعدام هم خود را بهتر سازمان دهند و هم مبارزه علیه اعدام را بنحو سازمانیافته تری به پیش ببرند.

سازماندهی علیه اعدام می تواند از محلات شروع شود. محلات در جریان اعتراضات اخیر به کانون های اصلی مبارزه مردم تبدیل شده اند. همین امروز شاید در محله شما فعالینی باشند که با هم تماس دارند و در تیم هایی بمنظور پاسخگویی به مسائل ساکنین یک محل و یا نیازهای مبارزاتی مشغول همکاری با یکدیگر هستند. یکی از مشغله های این تیم ها می تواند اعتراض به دستگیریها و اعدامها باشد. محکومین به اعدام می توانند هم محله ای شما باشند و یا نباشند. ولی شما بعنوان مخالف اعدام می توانید که توجه و اعتراض مردم محل را نسبت به اعدامها بر انگیزید.

نفس اینکه کاری کنیم که در محله ساکنین بیشتری مخالف اعدام شوند خود یک پیشرفت مهم است. شاید شما بتوانید داستان زندگی یک محکوم به اعدام را در شکل تئاتر خیابانی به نمایش بگذارید و به این ترتیب مخالفت با اعدام را دامن بزنید. شاید شما بتوانید از طریق تیم های محلات، اعتراضی را علیه اعدام سازماندهی کنید. شاید شما تصمیم بگیرید که از جانب ساکنین محله خود اطلاعیه ای صادر کنید و به اعدامها بدین گونه اعتراض کنید. شاید هم کار شعار نویسی بر در و دیوار را در دستور کار خود قرار دهید. یک دنیا کار هست که می توان انجام داد. یک شاخص موفقیت در هر محله ای باید این باشد که ساکنین یک محله همه علیه اعدام یکصدا شوند و حاضر باشند در اعتراض به احکام اعدام کاری کنند تا جانی را نجات دهند.

این تیم ها می توانند از طریق مدیای اجتماعی با هم هماهنگ و مرتبط شوند. مدیای اجتماعی مکان مناسبی برای اطلاع رسانی، به راه انداختن کارزارها، ابراز وجود سیاسی، بیانیه دادن بر سر مسایل مبارزاتی روز و متحد کردن مردم و فعالین در محلات است. یک اقدام خوب راه اندازی گروه های ویژه علیه اعدام در شبکه های اجتماعی است. امروز گفتمان علیه اعدام در حدی است که حتی حکومت مجبور شده

است در بعضی موارد طرح مجازاتهای جانشین را برای برخی از جرایم تصویب کند. به این معنا راه اندازی شبکه های مخالف اعدام نمی تواند بار امنیتی زیادی داشته باشد. بویژه اینکه بخشهای مختلف جامعه از کارگران و معلمان و دانشستگان و دانشجویان بطور فعالی از شبکه های اجتماعی برای سازماندهی اعتراضات خود استفاده می کنند.

بعنوان جمع بندی باید گفت که جنبش علیه اعدام در ماههای اخیر گامهای بزرگی به جلو برداشته است. این پیشروی بعنوان بخشی از مبارزه عمومی مردم برای سرنگونی جمهوری اسلامی است. مبارزه علیه اعدام می تواند قدمهای بیشتری به جلو بردارد به نحوی که جمهوری اسلامی را لغو اعدام زیر فشار حداکثری بگذارد. جمهوری اسلامی شاید تا آخرین لحظه حیات ننگین خود دست به اعدام بزند. اما ما می توانیم نیروی بزرگی را برای متوقف کردن اعدام در ایران به حرکت در آوریم و هزینه سنگین و سنگین تری را به آن تحمیل کنیم. از همین رو لازمست است که گفتمان علیه اعدام هر چه بیشتر در سطح جامعه رواج یابد، خود را سازمان دهیم و بطور سازمانیافته علیه اعدام مبارزه و اعتراض کنیم. اینها کلید پیروزی ما و به شکست کشاندن رژیم اعدام جمهوری اسلامی هستند.*

انترناسیونال

نشریه حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: شهاب بهرامی

ادیتور: کاظم نیکخواه

مسئول فنی: مراد شیخی

ایمیل: anternasional@yahoo.com

انترناسیونال هر هفته جمعه منتشر میشود

حزب کمونیست کارگری ایران
Worker-communist Party of Iran